

מנהלת פרס כץ

השנה, למרבה הצער, פרס כץ מוענק לראשונה ללא מייסדו, מרדכי דוד (מרכוס) כץ, אשר הלך לעולמו בחודש יולי האחרון והוא בן 89. מרכוס החל את חייו המקצועיים כמורה צעיר בבית הספר היהודי בעיר מונטריי שבמקסיקו. מאז, הוא ורעייתו עדינה, שתזכה לחיים ארוכים ולבריאות, השקיעו את מיטב מרצם, זמנם ומשאביהם בחינוך ליהדות, בקהילה היהודית במקסיקו ובידידות בין מקסיקו וישראל. בשנת 1975 מרכוס ועדינה ייסדו את פרס כץ לזכרה של אמו האהובה של מרכוס, גולדה כץ. הפרס מוענק לאישים ומוסדות אשר תרמו ותורמים ליישום ההלכה בחיים המודרניים באמצעות כתביהם או יוזמותיהם המעשיות. הכרתי את מרכוס לפני 20 שנים. הוא היה קסם אמיתי. חכמתו הגדולה והידע הנרחב שלו, אותם הוא חלק עימי בנדיבות בשיחותינו הרבות, לימדו אותי רבות והעשירו את חיי. בשנים האחרונות אני מנהלת את קרן כץ ואת פרס כץ, תפקיד אשר חשף בפני את הערכים, את אהבת התורה ואת מעשי הצדקה והנדיבות שכה אפיינו את מרכוס. הזוכים הראויים של פרס כץ לשנה זו הם הרב שלמה דיכובסקי, הרב מרדכי הלפרין, מכון התורה והארץ ומכון משפטי ארץ. כל אחד מהם, בתחומו, משמש כמגדלור עבור אלו השואפים לחיות על פי ההלכה למרות רוחות השינוי הנושבות ללא הרף בדורנו. ברצוני להודות לוועדת הפרס המכובדת, היו"ר פרופ' מנחם בן-ששון, הרב חיים סבתו והרב עדין אבן ישראל שטיינזלץ, על שלקחו עליהם משימה זו ובחרו את הזוכים בכובד ראש. ברצוני להודות תודה מיוחדת למשפחת כץ, על האמון בי ושאפשרו לי לקחת חלק במפעל הנפלא והחשוב הזה.

בברכה,

מירב כתריאל שטרקר